

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy współmałżonek tej samej płci, pochodzący z państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, obywatela Unii Europejskiej, z którym obywatel zawarł legalne małżeństwo na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego innego niż przyjmujące państwo członkowskie, może zostać zakwalifikowany jako „wszelki inny członek rodziny” na podstawie art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE lub „partner, z którym obywatel Unii pozostaje w stałym, należycie poświadczonym związku” na podstawie art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE, co odpowiada obowiązkowi państwa przyjmującego ułatwienia wjazdu i pobytu tego współmałżonka, nawet jeżeli państwo przyjmujące nie uznaje małżeństw pomiędzy osobami tej samej płci, ani nie przewiduje żadnej innej alternatywnej formy prawnego uznania, takiej jak związku zarejestrowane?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy art. 3 ust. 2 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE w związku z art. 7, 9, 21 i 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wymagają, aby przyjmujące państwo członkowskie przyznało prawo pobytu na swoim terytorium lub na okres przekraczający 3 miesiące współmałżonkowi tej samej płci obywatela Unii Europejskiej?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2016 r. – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group gegen Orifarm GmbH

(Sprawa C-681/16)

(2017/C 104/44)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

Strona pozwana: Orifarm GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uprawniony z dodatkowego świadectwa ochronnego, które zostało mu udzielone dla terytorium Republiki Federalnej Niemiec, może powołać się na regulacje szczególnego mechanizmu przywozu produktów z terytoriów państw przystępujących Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii, Słowacji, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji (Załącznik IV do aktu o przystąpieniu 2003, Dz.U. 2003, L 236, s. 797, zmienionego drugim protokołem korygującym z dnia 29 marca 2004 r., Dz.U. 2004, L 126, s. 3 dla Estonii, Łotwy, Litwy, Polski, Słowenii, Węgier, Słowacji, Republiki Czeskiej; część I załącznika V nr 1 do aktu o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii, Dz.U. 2005, L 157, s. 268 dla Rumunii i Bułgarii; załącznik IV do aktu o przystąpieniu 2011, Dz.U. 2012, L 112, s. 60 dla Chorwacji) w celu zapobieżenia przywozowi produktów na terytorium Niemiec, jeżeli wniosek o udzielenie dodatkowego świadectwa ochronnego w Niemczech został złożony w momencie, gdy w państwach przystępujących istniały już regulacje dotyczące uzyskania stosownego dodatkowego świadectwa ochronnego, jednak uprawniony z dodatkowego świadectwa ochronnego dla terytorium Niemiec nie mógł wystąpić z wnioskiem o udzielenie takiego dodatkowego świadectwa ochronnego w danym państwie przystępującym albo nie mogło mu ono zostać przyznane, ponieważ nie istniał patent podstawowy dla terytorium państwa przystępującego, niezbędny do udzielenia dodatkowego świadectwa ochronnego?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że ochrony wynikającej z patentu podstawowego w państwie przystępującym nie można było uzyskać jedynie w momencie zgłoszenia patentu podstawowego udzielonego dla terytorium Niemiec, jednak ochrona taka mogła zostać uzyskana następnie w okresie poprzedzającym ogłoszenie o zgłoszeniu, które stanowiło podstawę udzielenia patentu podstawowego dla terytorium Niemiec?

- 3) Czy uprawniony z dodatkowego świadectwa ochronnego, które zostało mu udzielone dla terytorium Niemiec, może powołać się na regulacje dotyczące szczególnego mechanizmu w celu zapobieżenia przywozowi produktów z państw przystępujących do Unii Europejskiej, tj. Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii, Słowacji, Bułgarii, Rumunii, Bułgarii i Chorwacji na terytorium Niemiec, jeżeli przywóz produktów następuje po upływie okresu ustalonego pierwotnym postanowieniem udzielającym dodatkowego świadectwa ochronnego, ale przed upływem okresu ważności świadectwa ochronnego przedłużonego o sześć miesięcy, które zostało mu przyznane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii oraz zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1768/92, dyrektywę 2001/20/WE, dyrektywę 2001/83/WE i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie trzecie w przypadku Chorwacji ma znaczenie, że wobec przystąpienia Chorwacji w roku 2013 szczególny mechanizm wszedł w życie dopiero w dniu 26 stycznia 2007 r., czyli po wejściu w życie rozporządzenia nr 1901/2006, inaczej niż w przypadku pozostałych państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej przed dniem 26 stycznia 2007 r.: Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii, Słowacji, Bułgarii, Rumunii i Bułgarii?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 378, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2016 r. – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V./Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-683/16)

(2017/C 104/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on środkom państwa członkowskiego dotyczącym jego wód terytorialnych lub objętych jego jurysdykcją, które są niezbędne do wypełnienia zobowiązań państwa członkowskiego wynikających z art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾, mają wpływ na statki rybackie innych państw członkowskich i zakazują całkowicie gospodarczych połowów morskich na obszarach Natura 2000 za pomocą narzędzi połowowych ciągnionych po dnie morskim oraz sieci stawnych („sieci skrzelowych i oplatających“)?

W szczególności:

- a) Czy art. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „środka ochrony zasobów” objęte są metody połowu wymienione w pytaniu pierwszym?